

[Ole Vig Jensen]

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med mine bemærkninger, men nævne nogle enkelte ting, som jeg synes kan betyde noget i diskussionen. Jeg glæder mig i øvrigt over, at et meget stort antal af svarene fra høringsfasen er ganske positive over for væsentlige dele af dette forslag. Med den diskussion, der har været igennem flere år, har det været opløftende. Det er så i øvrigt helt forståeligt, at der på visse områder ikke er enighed om, hvordan forslaget skal se ud i sin endelige udformning. Det er også kommet til udtryk her i dag.

Det er nævnt, at de, som er berettigede, når det gælder efterlevende efter forfattere, bliver behandlet lige lovlig nøjsomt. Det synes jeg vi kan se på i udvalget, navnlig hvis der også har været et stærkt ønske hos mange af de parter, som nu har givet sig til kende under høringen. Men man skal huske, at der er tale om et lovforslag, som nu fremover undergives den normale statslige udgiftsstyring. Derfor vil der være et fast beløb til rådighed. Skal vi ændre ved kriterierne for fordelingen, bliver det inden for den bestående ramme; og dér må man have i erindring, at der først og fremmest er tale om en kulturstøttelovgivning, som har til formål at fremme litteratur udgivet på dansk.

Et andet spørgsmål, der har været rejst, er spørgsmålet om vort forhold til EF's ønsker og bestemmelser. Nu er spørgsmålet rejst. Jeg vil bare kort sige om den problematik, som jeg ikke mener er nogen problematik, at dette er en dansk kulturstøttelovgivning og derfor alene underlagt nationale bestemmelser. Anderledes kan og skal det ikke være. Det er nævnt, at beløbet til fordeling blandt et lidt større antal forfattere er for lille. Det er selvfølgelig ikke overraskende. Men nu er der ikke flere midler til rådighed. Jeg synes, man skal se det beløb, der i dag står på finansloven, under indtryk af, at der har været en meget kraftig stigning på den pågældende konto igennem 1980'erne. Det er vel ingen tilfældighed, at vi i dag kan sige, at vi har en biblioteksafgiftslov, som er meget mere favorabel – det kan jeg godt se ikke bekommer fru Pia Kjærsgaard særlig vel – og måske ikke har sin lige noget sted i verden. Jeg mener til gengæld, vi kan være tjent med at have en sådan lovgivning. Det lovforslag, der nu ligger på bordet med en række af de ændringer og forbedringer, der foreligger, er til fordel for det, vi gerne vil med den pågældende lovgivning.

Vi tilsiger vores velvillige støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg kan forstå på den foregående ordfører fra Det Radikale Venstre, at det er et arvestykke, vi har at gøre med her. Det er gået i arv til flere forskellige kulturministre. Arvestykker skal man jo behandle med varsomhed og stor omhu, og det vil vi også gerne være med til.

Der er nogle følsomme punkter i dette forslag, som vi skal have kigget nøjere på. Men vi går altså helt tilbage til 1946, hvor vi fik den første ordning på dette område. Det har siden været et vigtigt redskab til bevarelse af dansk sprog, kultur og litteratur, og den opgave er så sandelig ikke blevet mindre. I vore internationale tider er det vigtigt, at vi har en god ordning på dette område, som kan sikre, at vi fortsat får skrevet en god del på dansk, som kan komme ud til befolkningen på en rimelig måde.

Men når pengene skal fordeles – det gælder vel på alle områder – kan der let opstå måske ikke slagsmål, men så i hvert fald lidt strid og diskussion om, hvordan det skal gøres. Det har ikke været særlig opløftende at være tilskuer til den diskussion, der har været på dette område. Vi håber, at diskussionen kan få en ende, når vi er færdige med dette lovforslag.

Vi tilslutter os fra Kristeligt Folkepartis side princippet om, at vi her overgår til en kulturstøtteordning, som er underlagt normal statslig udgiftsstyring. Det må være naturligt, at den også bliver indført på dette område.

Jeg skal nævne et par enkelte punkter fra lovforslaget. Vi finder det helt fint, at oversættere også kommer med i fordelingen. Vi er også enige i princippet om at overgå til optælling pr. side i stedet for pr. bind. Det kan godt være, at det heller ikke er fuldt retfærdigt, men jeg tror ikke, der kan findes et system her, som yder fuld millimeterretfærdighed. Vi må prøve at finde en gylden middelvej her.

Når det gælder edb-optælling, må det også være naturligt at inddrage den i arbejdet her. Vi mener, det betyder en administrativ forenkling, som er helt i orden, men måske er der en lille skævhed i forhold til små biblioteker og børnebiblioteker, som ikke har edb-registrering. Det er muligt, at det problem løser sig, efterhånden som flere og flere får edb, men måske er der en lille skævhed her, vi skal have set på.